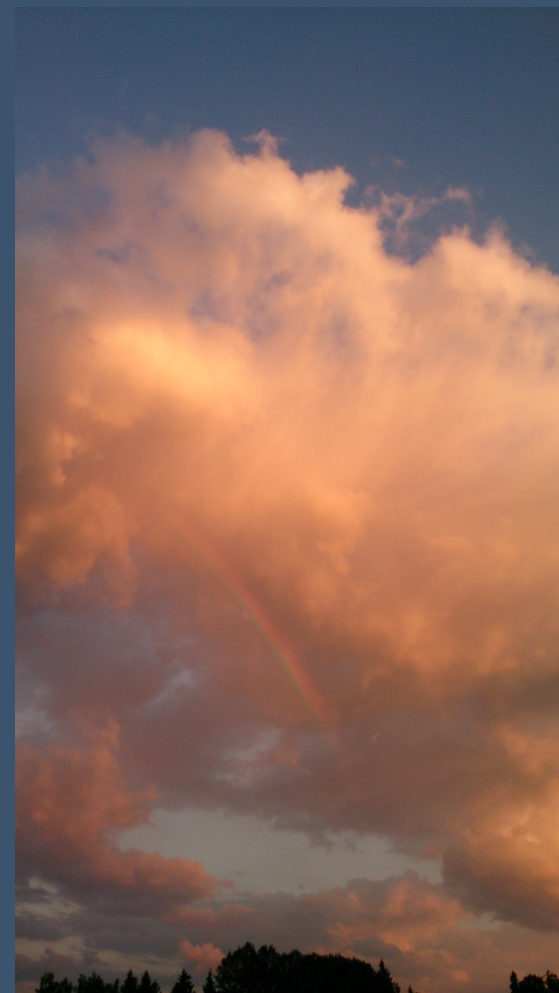

Kristjan Tamošiunin

Käesoleva luulekogu, kirjutamine aastatel 2003-2015, autor Kristjan Tamošiunas elab Sakala kõrgustiku lõunapoolsel jalamil Veisjärve külas. Selle luule sünni juures elavad järved, jõed, paljud eesti loodusmaastikud ja kõik imelised inimesed, kes sarnaselt udule hõivavad oma ainulaadsuses koha allegoorilistes metalingvistilistes värssides! Samavõrd palju on siin hingust ka meie rahva muist- ses pärandis- talukultuuri loojate hoidjate kätes ja muidugi loodusjumallikus seadmuses, mis tuletab pidevalt meelde inimeseks olemise võimalustest. Inspiratsiooni allikais võib tihti ära tunda oma näo, mis peegeldub öötaeva dramaatilistelt seiklustelt ja kütkestab pidevalt üha uute ja avastamist meelita- vate seiklustega jätkama keele ja olemise seoste tundma õppimist. Sama oluline märksõna luule sünni juures on Maatöö ja isiklik suhe põlispuudega. Kõigi lugude taga on lugu ja luule sünnipäev on kaunis õnnistus meile kõigile... Head lugemist!

Tolmul 2018 sügis 20 11

ÜHE AINSA MA LEIDSIN JU SÄÄLT

KIRJASTUS PALJASJALG

Kristjan Tamošiunas

© Kristjan Tamošiunas
“Ühe ainsa ma leidsin ju säält”
Fotod: autor

Kujundus: Kirjastus Paljasjalg

“Eesti 100 luuleraamatut” raamatusari
Kirjastus Paljasjalg, 2018
Koguteose ISBN 978-9949-9947-4-8
Trükise ISBN 978-9949-626-70-0

Kristjan Tamošiunas

Ühe ainsa ma leidsin ju säält

Kirjastus Paljasjalg
2018

SISUKORD

Ühe ainsa ma leidsin ju säält.....	7
Lõke	8
***	10
***	11
Naime	12
Koidikul	14
***	17
Lubadused	18
Aastavahetus	19
Lootos	20
virmalisõ	21
Keväjä	22
***	23
Imeline aeg.....	24
Eleegia.....	25
Aastavahetus	26
Tuulesalmid.....	27
***	28
Kaevul	29
Ambur	33
Karjus	34
***	35
Naisele.....	36
Kevad	37
Sannan.....	38
Vana Obe!.....	39
Kevadõine kutse	40
Lepitus.....	41
Elunägu	42
Loomine	43
Vabaduse hing	44
Pühendumisega K.J. Petersonile	46

Vaikuse rütmis	47
Pakane	48
Muusikud	50
Kallile Tammele	51
Põgeneme	56
Kroonlehed	57
Oota	58
Pisarad	59
Täheimä	60
***	61
Aotäht	62
Rahutuvi	63
***	64
Vaimus	65
***	67
***	68
***	69
Uni	70
Armastuse jõel	71
***	72

ÜHE AINSA MA LEIDSIN JU SÄÄLT

KUHU PEIDETUD MAAKERA SOOJUS
ÜHE AINSA MA LEIDSIN JU SÄÄLT
ÜHA KASVAVAS SÕPRUSE LOOTUSES
ÜHE AINSA MA LEIDSIN JU SÄÄLT
NAGU VAARIKAS KRAAVI PÄÄLT
ÜHE AINSA MA LEIDSIN JU SEALT
NAGU KULDNE ÕUN LINNUPESA PÄÄLT
ÜHE AINSA JU LEIDSIN MA SÄÄLT.

LÕKE

Just pimeduse vari vaiki hetke
Taas tulesilmamuna võbele
Üts lugu oma varasalvest veetlev
See armastusest kõneleb
Nii õnnis paistis tuletütrekene
Kui tema käsi paitab vanataat
Kes leeke ümmer keha mähi,
Et puhtamaks ta saass
Üht hoidis ümmer tuletütre piha
Teist paitas juusess
Ja vaikselt möödanikust kõneledes
Meist mööda hiilis päev
Ja õdak loojangule haaras kaasa
Kaks lumehelbekest
Neid saatis Kagutuul
Neid naelutasid tulevelled
Ja õuel kajand rõõm.

Oota, et hommik oless oodatud
Oot-oot, et oleks ootamatu!

Kand ja varvas, kand ja varvas-
Kandam! Kannan ühes,
Kand ja varvas, kand ja varvas-
oma saatus mulle armas kanda.

NAIME

Selle ühtlaselt voolava öö
mõnikord nagu hiidvana tamm
lausa rõõmuga ületab
lainteharjadel hõljunud täht
vaikse vooluga kaasa om loksunud
selle ühtlaselt voolava säng
iga kord nagu huul
keset vaikust ning tuuli Sind kõnetab
oma vaimult nii soe
nagu armastus suur
Meile armid ta põletab!

Kuid eales ei mõju su jõud nagu torm
ja Kuu ta ammu om lahkunud
selle kirka ning ühtlaselt voolava tõe
me astume koos pilgud ülesse suunatud
ning nende silmade sätendav haare
ainult kestma ta jääb
ülalt alla veel vaadates jõekene pruun
nagu ammune soov meid kõnetab taas-
mõnikord nagu hiidvana tamm
keset vaikust ja tuuli
iga kord sama soe nagu algul
kui vahutas vool, tema sisse meid lastud...

kas siis see küllalt veetlev ning armunud pilk
ülalt alla kuis vilgutab
Ehast-koiduni siidõrnad käed
sinu hinge ta liigutab
kas siis too sama hetk
nagu *Naime* sind valgustab
või sootuks su südameleek
tervet ilma nii peegeldab
jää! Ometi aeg om nii kurb
ta pikaks veel kõlama jääb
vahest lauldud kui itk ühest ammusest loost,
kuidas kohtusid kaks suurt hinge
sind polnud ses öös, kuid hää, millel
lendasid tuhanded aastad, kas siis sellel
värvide jõel samamoodi ei olnud ka neid
või sootuks me polegi kohtunud
nii kurb nagu täitmata soov
nii järsku sa kadusid, kuhu iganes valgus sind viib
nendel kiirtel ma jalutan...

KOIDIKUL

Selle ainsa ja vaikiva hetke
mil möödus mu silmades
Sinu armastuse kõditav värin
hoian tugevamini ühes-koos
teiste sarnaste tunnetega.
Ja millal iganes vaikime taas,
selle hetke, ühe ainsa ja vaikiva!
Leian su silmades uuesti sära-
leian, et Kuu iial ei väsi ta ära
üksnes Sulle tõi tuul teda näha.
Selle ainsa ja vaikiva õhtu
Me veedame koos, kuid ära arva,
et ometi täna!

Kuid ära arva, et eales
me tunded nad kohtuvad armastatud..
nii väga me üksteist ootasime
nii ammu, kuid viimati nüüd,
kui leian su uuesti üles
aasa päält nopitud
päikesevalguse säras
tõi tuul sind mulle ta näha,
kuid ära arva, et eales me kohtume armunud
ja viimati täna õdaksuvistes lootustes
oma kallima juures kui silun su pead

nagu õitsvate kroon, üles riputet maiustus
nagu sillerdav meri ja
üdini vaikuses rõõmustet päiv,
et toosama hetk säääl sügavas lootuses
kiirte vahutav salm ta kõigutab meid
ei üksinda jää kui leian su uuesti üles-
aasa pealt nopitud ja kas arvad,
et eales me kohtume taas!
Sest hää!, mis kõnetab meid
Sinu laulude viis, sinu süämme soe
ta vaikima jääb nagu ööbik, kes tuleb
ja laulude rütm- nad üheskoos laulavad nii
ja siiski ka need tunded, mis veedetud koos
õnnistüdarde aedades ja küllap ka natuke
rohkem.
Meid kõnetab see, kelle aegade rütm ei eales ta
kohku
kui armuvad need, kes niipea veel ei kohtu!
Om armastus see, nii soe nagu sall
Om armastus too, mis igavest lahutab.

Lammas ja sibul ja tomat ja kartul
Nad ise kik pugenu ahju
Süte pääl sätendab suvine töö
Jõuluööl pruulitud ankur!

Lubadused

Oh elu ja ilu ja aegade algust
näen tähtede taustal
nii selgelt su valgust
ku tulid mu ellu
nii selge ja puhas
end allikalt kaen
hilisõhtuses kumas
Sind peos nagu õnne
es suuda ma hoida
jään öö pääle siia,
sest seda sa lubad
Ma istun ku süte pääl
hinganud valgus ja mõtlen,
et käed siu ümbere pannud
ta ulatab pilgu, mis soe nagu Kuu
siis natuke vilgutab kaugusest ju
oh elu ja ilu ja aegade algust
näen tähtede taustal
nii selgelt su valgust-
ei tea, mis küll om see aegade algus,
kuid siia ku saabusin,
nägin üksnes ma valgust.

Aastavahetus

Läits aasta see ja tuli uus
Nii lõkkelõõmas käima pandi blues
Ku põlev tukk ta ninapidi leekis
Just uue-aasta pühitsusi keetis
Täis õndsat lumesadu õuel
Me koos taas tantsisime tulel
ja Loojat kiitsime ning
suitsusannas Aega viitsime
Ta tuli uus ja omamoodi puhas
eks-kae, kas õitsvad taimed kevadisel luhal!